

de de Klasse hem het schoonste regt doen aan de Letterkundige verdiensten van dezen. — VALCKENAARS oudste vriend, onze eerwaardige WASSENBERGH, die zich aan zijne zijde had laten hooren in vier Latijnsche dichtregels bij van KOOTENS graf (*), vereerde zijnen grooten naam met deze regels:

Vix genitore minor fama, Valckenarius hic est:

Par respondendo, Scaevola magne, tibi!

4. Op den 19^{den} October 1822 verloor de Klasse **J. W. TE WATER**, door den Koning van Holland zelven onmiddellijk benoemd tot haar Lid, op welke onderscheiding zijne zorgvuldige en met eigene aanmerkingen verrijkte uitgaaf der werken van P. E. JABLONSKY, waarin de taal en oudheden der Egijptenaren, vele moeilijke plaatsen in de gewijde schriften, en eenige hoofdstukken der kerkelijke geschiedenis waren opgehelderd, den grondig geleerden onderzoeker der Oosterfche talen niet minder hadden geregtigd, dan zijne geschiedenis van *het verbond der Edelen* met zoo vele andere Geschied- en Letterkundige werken over Vaderlandsche groote gebeurtenissen en beroemde mannen, het hem volkomen vrij zoude gelaten hebben, om zich onder de eerstbenoemde Leden der Tweede Klasse te rangschikken, hetwelk Koning LODEWYK bij zijne eigene benoemingen aan de keuze der benoemden had vrijgesteld. De Klasse verheugde zich, dat TE WATER de Konink-

(*) Letterk. Gesch. der Klasse, D. I. bl. xvii.

lijke benoeming volgde, want, schoon toen reeds tot achtenzestigjarigen ouderdom gevorderd, beloofden de helderheid en blijgeestige werkzaamheid van den voortreffelijken man slechts zoo veel te rijper vruchten van wetenschap en oordeel. Zij mogt dezelve dan ook meermalen trekken, zoo dikwijls zij eenig aangeboden werk van hare Leden of Korrespondenten ook in zijne handen ter waardering stelde. Nu en dan mogt het haar zelfs gebeuren, den eerwaardigen grijsaard in de gewone Vergadering van hare Leden te zien, wanneer elk oor aan zijne lippen hing, die steeds de fijnste scherts vereenigden met de achtbaarste wijsheid, en altijd gevoelens verkondigden van een hart, zoo beminnelijk om deszelfs opregte welwillendheid, als eerbiedwaardig door reine Godsvrucht. — De Hoogleeraar SIEGENBEEK vereerde 's mans nagedachtenis, als zijn opvolger tot Voorzitter bij de maatschappij der Nederlandsche Letterkunde te Leijden, met eene uitvoerige karakterfchets in de betrekkingen van Christenleeraar, Hoogleeraar der Godgeleerdheid, beroemd Letterkundigen, 's Lands Geschiedschrijver, en in zijne waarde als Mensch. — TE WATER zelf heeft zijn geheele leven, tot zeer kort voor zijnen dood, uitvoerig beschreven en daarbij gezorgd voor de verkrijgbaarheid van dit geschrift voor zijne vrienden. Aan dien uitersten wil is door zijne familie zorgvuldig voldaan, en alzoo zijn velen in het bezit gesteld van eenen schat van merkwaardigheden en ervarenissen, die een zoo lang en arbeidzaam leven, door aanhoudende opmerkzaamheid en onafgebrokene verzameling en aantekening, in staat geweest is te vergaderen.

5. Een nieuwe slag trof de Klasse den 10den November 1823, in den dood van J. WALRAVEN, dien zij slechts vier jaren onder